

ว่าด้วยเรื่องคอร์รัปชัน

โดย Min Sen Concept 15 กันยายน 2563

คอร์รัปชัน หมายถึง การใช้อำนาจที่ได้รับความไว้วางใจให้มาในทางที่มิชอบเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว และพวกพ้อง คอร์รัปชันเป็นเรื่องที่ต้องคมมือสองข้างถึงจะดัง จะต้องมีสองฝ่าย คือ อุปสงค์ กับอุปทานเสมอ ไม่ว่าจะเป็เพราะความโลภ หรือความจำเป็น คอร์รัปชันส่งผลกระทบกว้างไกลไปกว่าบุคคลที่พัวพันกับการโกงโดยตรง คอร์รัปชันอาจจะเปิดเผยตัวตนออกมาเป็นรูปธรรมในรูปของสะพานที่สร้างไม่เสร็จ อุปกรณ์โรงเรียนที่บกพร่อง หรือชั้นสูงสุด คือ ก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิตผู้คน

แม้ว่าคอร์รัปชันจะดำเนินไปในระดับโลก คนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด คือ ประชาชนที่ยากจน คนที่รายได้น้อยมักลงเอยที่ต้องจ่ายราคาแพงที่สุดอันเป็นผลจาก

คอร์รัปชัน คอร์รัปชันเป็นผลกระทบต่อผู้คนกลุ่มนี้โดยตรง เพราะว่าพวกเขาจะเผชิญกับอุปสรรคในการเข้าถึงบริการสาธารณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเรื่องน้ำ สาธารณสุข หรือการศึกษา ส่วนผลกระทบทางอ้อมต่อพวกเขาก็คือ การที่ทรัพยากรในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานหรือบริการทางสังคมต้องถูกผันไปเพื่อการอื่นแทน นี่คือนแนวคิดของ **Marc Andrew**

Alix

คอร์รัปชันเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนา เป็นอาชญากรรมที่ดำเนินอยู่ทั่วโลก ข้ามพรมแดน คอร์รัปชันทำให้ธุรกิจและการเติบโตทางเศรษฐกิจบิดเบี้ยว ทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม และเป็นภัยคุกคามต่อประชาธิปไตย หลักนิติกรรม และสิทธิมนุษยชน เป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายควรกังวลไม่ว่าจะเป็นระดับบุคคล สังคม บริษัท รัฐบาล หรือองค์กรระหว่างประเทศ

Marc จัดลำดับหรือประเภทของคอร์รัปชันได้ **3** แบบ คือ

1) คอร์รัปชันทางราชการ เป็นคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เป็นจุดที่ซึ่งประชาชนต้องเจอกับเจ้าหน้าที่รัฐ หรือข้าราชการ เรียกได้ว่าเป็นคอร์รัปชันหุยมหิม หรือมักถูกอ้างว่าเป็น คอร์รัปชันเพื่อการอยู่รอด เป็นคอร์รัปชันรูปแบบหนึ่งที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับ

เงินเดือนไม่พอกินพอใช้ จึงต้องพึ่งพาเงินเบี้ยบำนาญทาง เพื่อหาเลี้ยงครอบครัว เป็นเรื่องใหญ่สำหรับกลุ่มคนรายได้น้อยในหลายสังคม ที่อาจต้องตัดสินใจบนบ่อยครั้งที่มีเหตุต้องติดต่อธุรกรรมกับหน่วยราชการหรือบริการของรัฐ

2) คอร์รัปชันขนาดใหญ่ หรือคอร์รัปชันระดับสูง เกิดขึ้นในการกำหนดนโยบายของแควงการเมือง การคอร์รัปชันประเภทนี้ เกิดขึ้นในระดับสูงอันเป็นจุดที่ส่งผลต่อความไม่เป็นธรรมของนโยบายหรือว่ากฎเกณฑ์ประเภทของธุรกรรมที่ดึงดูดให้เกิดคอร์รัปชันขนาดใหญ่ มีผู้นำทางการเมืองใช้อำนาจที่ตนได้รับความไว้วางใจมาใช้ในทางที่มีชอบ ในบางกรณีก็หมายถึงเฉพาะเจาะจงถึงคอร์รัปชันในกระบวนการทางการเมืองหรือการเลือกตั้ง

3) คอร์รัปชันที่เกิดจากการยึดกุมอำนาจในการบริหารของรัฐ (State Capture) ถือว่าเป็นปัญหาคอร์รัปชันที่ทำลายล้างและเรื้อรังมากที่สุด เป็นปรากฏการณ์ที่ผลประโยชน์จากภายนอก (เช่น ภาคเอกชน หรือเครือข่ายมาเฟีย ฯ) สามารถที่จะเข้าไปบงการและบิดเบือนให้กฎหมาย นโยบาย และกฎระเบียบต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อพวกเขา โดยผ่านทางธุรกรรมที่ไม่ตรงไปตรงมากับผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะและนักการเมือง

วิธีการคอร์รัปชัน มีหลากหลายรูปแบบ พลิกผัน และก้าวข้ามทั้งเวลาและพื้นที่ โดยคอร์รัปชันรูปแบบหลัก คือ การตัดสินใจ การขู่กรรโชก การเอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้อง การยกยอก ประโยชน์ทับซ้อน การฉ้อฉล ธุรกรรมที่ฉ้อราษฎร์บังหลวงนั้นแผ่ขยายไปไกลกว่าเรื่องการเงิน ไปยัง คอร์รัปชันที่ไม่ได้เป็นรูปการเงิน เช่น การเล่นเส้นสายในหมู่วงศ์ญาติ (nepotism) การกดขี่และการล่วงละเมิดทางเพศ การข่มขืนใจ (coercion) และผลประโยชน์ทางสังคมหรือการเมือง มาในรูปของผลประโยชน์ตอบแทน หรือการให้คำสัญญาว่าจะส่งลูกให้เข้าโรงเรียนดี ๆ ๆ ก็ถือว่าการคอร์รัปชัน

ผลประโยชน์ทับซ้อน (conflict of interest) เป็นหนึ่งในสิ่งที่แสดงถึง

คอร์รัปชัน โดยจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลหนึ่งที่มีความรับผิดชอบอย่างเป็นทางการให้รับใช้ประชาชน เข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำที่เกิดอันตรายแก่วิจารณ์ญาณทางวิชาชีพของเขา ต่อความเป็นกลางและความเป็นอิสระของเขา บ่อยครั้งการกระทำเช่นนี้มักเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว และอาจจะมีอิทธิพลต่อการใช้อำนาจในหน้าที่อย่างเป็นทางการของบุคคล

ดังกล่าว

การบริจาคทางการเมืองอย่างไม่เหมาะสมให้พรรคการเมือง คือ การให้เงินสนับสนุนเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ใช่เป็นเพราะว่าคนที่บริจาคนั้นชอบนโยบายของพรรคการเมืองนั้น ๆ เช่น การที่บริษัทบูห์หรือเหล่าที่เป็นนายทุนให้พรรคการเมืองใหญ่ ๆ เพื่อเป็นวิธีการในการสร้างอิทธิพลต่อการกำกับดูแลอุตสาหกรรมของพวกเขา

การคอร์รัปชันเกิดขึ้นได้ในทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน อุตสาหกรรม หรือแม้กระทั่งในภาคประชาชน ขณะที่คอร์รัปชันในภาครัฐครอบคลุมเรื่องคอร์รัปชันของกระบวนการทางการเมือง หรือในหน่วยของรัฐ และงานวิจัยของธนาคารโลกเผยว่า คนที่มีอำนาจตัดสินใจระดับนโยบาย (ทั้งนักการเมือง และข้าราชการ) มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดระดับของคอร์รัปชัน

องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International) เผยแพร่ผล CPI ค่าดัชนีรับรู้การทุจริตประจำปี 2019 พบว่า ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 101 จาก 180 ประเทศ โดยประเทศที่ได้รับอันดับดีที่สุดคือ นิวซีแลนด์ และเดนมาร์ก และประเทศที่คอร์รัปชันมากที่สุดคือ ประเทศโซมาเลีย สำหรับประเทศไทยในส่วนของคะแนนลดลงได้แก่ การใช้อำนาจรัฐเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการ และฝ่ายนิติบัญญัติ ความเสี่ยงด้านธุรกิจได้แก่ การตัดสินใจบนเจ้าหน้าที่ และการออกนโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจบางธุรกิจ และรวมถึงการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อประโยชน์อันมิชอบและประสิทธิภาพของรัฐบาลในการควบคุมปัญหาการทุจริต

ติดตามเรื่องอื่นเพิ่มเติมได้จาก www.minsenconcept.com